

Český národní jazyk

Uč. 102

Přečtěte si text nahoře (Řeč a jazyk) a tabulku pod ním.

Zapište si:

Na světě je několik tisíc jazyků, říkáme jim **přírozené** (vyvítely se dlouho v určité skupině lidí).

Naším národním jazykem je **ČEŠTINA**, která prošla tisíciletým vývojem a vyvinula se z

PRASLOVANŠTINY.

ČEŠTINOU se dorozumívají obyvatelé Čech, Moravy a Slezska.

Slovanské jazyky dělíme na:

ZÁPADOSLOVANSKÉ – čeština, slovenština, polština, lužičtina

VÝCHODOSLOVANSKÉ – ruština, běloruština, ukrajinština

JIHOSLOVANSKÉ – slovinština, srbochorvatština, makedonština, bulharština

Národní jazyk český dělíme na:

SPISOVNOU češtinu

- v mluvených a psaných projevech (píší se jím knihy, noviny, časopisy, užívá se v rádiu a televizi, je vyučovacím jazykem na školách),

- je bohatý a rozvinutý,

- reprezentuje národ.

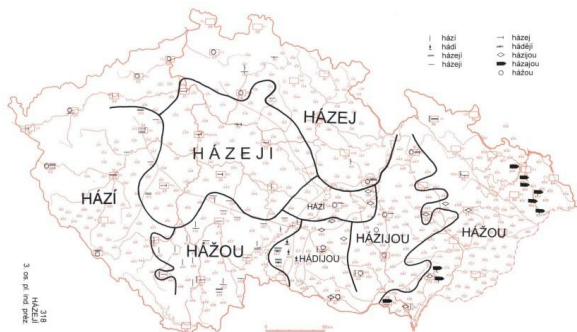
NESPISOVNOU češtinu

- podle **území** nebo **společenského prostředí** rozlišujeme nespisovné útvary češtiny,

- **nářečí** (v mluvené komunikaci, souvisí s určitým územím):

- **slang** (mluva určité zájmové skupiny, např. v pracovním prostředí: železničářský slang...),

- **argot** (k utajení obsahu sdělení, např. vězeňská mluva).

Prohlédněte si mapku nářečí na str. 103.